

Proto také v tomto případě nemůže býti o tom pochybnosti, že st-l nebyl v době usnesení obce báňsko-bystřické ještě příslušníkem obce této, nýbrž že byl stále ještě příslušníkem budapeštským, nebyl tedy státním občanem čsl., nýbrž státním občanem maďarským. Proto neměl k obci báňskobystřické jiného postavení než cizozemec, jemuž k jeho žádosti za přijetí do obecního svazku mohla obec podle § 16 zák. čl. V. z r. 1903 přijetí to jen přislíbiti nebo podmíněně udělit pro případ, že nabude státního občanství čsl.

Neučinila-li tak, nýbrž přijala-li st-le bezpodmínečně do svazku toho, místo aby mu příslušnost pouze zajistila, nebo poskytla mu ji pouze podmíněně pro případ dosažení zdejšího státního občanství, jest postup její nejen nezákonný, nýbrž, jak svrchu uvedeno, absolutně zmatečný a nemohl tedy výrok její býti účasten právní moci a nezaložil pro st-le nižších práv.

Jestliže tudíž min. pro Slov. mocí svého dozorčího práva výrok ten zrušil, nelze v tom spatřovati nezákonnost st-lem vytýkanou.

Je-li však tomu tak, pak netřeba se již vůbec zabývatí otázkou, zda st-l přispíval k břemenům obce B. B., poněvadž, nesplnil-li jedné z podmínek nabytí práva domovského v B. B., jest nerozhodno, splnil-li podmínky ostatní.

Jestliže však podle toho, co bylo dosud řečeno, jest nepochybné, že st-l nenabyl domovského práva v území někdejšího mocnářství rak.-uh., jež náleží nyní republice čsl., není v rozporu se zák. ani výrok nař. rozhodnutí, jímž byla st-li odepřena legitimace k žádosti za přiznání čsl. státního občanství ve smyslu § 9 uved. úst. zák., neboť podle tohoto ustanovení přísluší právo žádati za přiznání čsl. státního občanství jenom osobám, jež nabyly po 1. lednu 1910 domovského práva na uvedeném území. Jest tedy stížnost neodůvodněná a slušelo ji proto zamítnouti.

Č. 3030.

Domovské právo. — Státní občanství: Není nezákonné ani vadné, neuznal-li úřad při opčním řízení podle čl. 8 brněnské smlouvy průkaz domovské příslušnosti do obce na území republiky rak. za podaný domovským listem řadu let starým.

(Nález ze dne 28. prosince 1923 č. 16.456.)

V ě c: Filip D. v B. proti ministerstvu vnitra stran státního občanství.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím odmítl žal. úřad uznati za platné prohlášení, jímž st-l podle čl. 8 t. zv. brněnské smlouvy mezi republikou čsl. a rak. o státním občanství a ochraně menšin optoval pro státní občanství čsl., ježto st-l neprokázal, že jest státním občanem rakouským.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Nesporno jest, že st-l podal opční prohlášení podle čl. 8 brněnské smlouvy, a že jakožto průkaz svého tvrzení, že je státním občanem rak., předložil domovský list obce Boldogasszony, nyní Frauenkirchen, ležící na území nynější republiky rakouské, vydaný dne 6. června 1905.

Jest tudíž jediné na sporu, byl-li žal. úřad oprávněn průkaz tímto domovským listem podáváný uznati za nedostatečný. Otázka tato jest otázkou skutkovou, jejíž zodpovědění může nss podle § 6, odst. 2 zák. o ss přezkoumávati toliko po stránce formální, zejména potud, je-li úsudek žal. úřadu, utvořený na základě skutkových zjištění logicky správný.

V tom směru je patrné, že uplynulo od vydání předloženého domovského listu do vydání nař. rozhodnutí, vztažně do podání opčního prohlášení st-lova téměř 17 let. Poněvadž v tomto mezidobí mohl st-l svoji domovskou příslušnost několikrát změnit, mohl právem žal. úřad v předloženém domovském listě shledávati nedostatečný průkaz, že st-l byl v době opčního prohlášení státním občanem rak. Odmítl-li pak z tohoto důvodu uznati opční prohlášení st-lovo za platné, nelze v tom shledati nezákonnost, pročež bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3031.

Jazykové právo: * Z ustanovení § 8, odst. 2 jazykového zák. z 29. února 1920 č. 122 Sb. nemůže strana odvozovati právní nárok, aby úřad přes to, že nejsou dány podmínky § 2, odst. 2, přijímal a vyřizoval podání v jazyku jiném než státním.

(Nález ze dne 28. prosince 1923 č. 21.570.)

V č c: Alois B. v B. proti ministerstvu spravedlnosti (minist. místotaj. Dr. Jan Srb) o užívání menšinového jazyka.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím odmítlo a vrátilo min. sprav. německým jazykem sepsané odvolání st-lovo z rozhodnutí předsednictva vrch. zem. soudu v Praze ze 16. čedvence 1922, kterým zamítnuta byla rovněž německým jazykem sepsaná dohlédací stížnost Dra Aloise B. podaná proto, že mu byl doručen pouze v jazyce českém obžalovací spis stát. zastupitelství v Praze z 20. června 1922 pro zločiny dle §§ 76 a 87 tr. z. spáchané v parlamentě v Praze.

Podle důvodů tohoto rozhodnutí odepřel žal. úřad věcně vyříditi podání st-lovo, poněvadž sepsáno bylo v jazyku menšinovém, a není zde předpokladů dle § 2, odst. 2 zák. jazykového, aby se úřad mohl uchýliti od zásady vyslovené v § 1 tohoto zák., dle níž činiti jest podání u úřadů republiky v jazyku státním, neboť nejen že trestný čin, pro který obžalovací spis na st-le byl podán, spáchán byl v Praze, ale i spor, o který zde jde, vznikl u zemského trestního soudu v Praze, a v Praze není menšiny kvalifikované dle § 2, odst. 2 cit. zák.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podaná obrací se jednak proti tomu, že st-li byl státním zastupitelstvím doručen obžalovací spis jediné v řeči státní, které ani st-l, ani jeho právní zástupce mocen není, jednak vytýká, že žal. úřad neprávem odepřel přijmouti a vyříditi stížnost, kterou se st-l proti tomuto postupu státního zastupitelství domáhal nápravy.

V prvním směru uznal nss námitky stížnosti nepřipustnými.

Nař. rozhodnutím nebyla vůbec řešena otázka, zda st-li právem či neprávem dodán byl obžalovací spis v jazyku státním, neboť žal. úřad pro zmíněnou jazykovou závadu odmítl věcně vyříditi podání st-lovo domá-